

οδοιπόρος

οδοιπόρος, ο, ουσ. [<αρχ. ὀδοιπόρος], ο οδοιπόρος·

- ασθενής και οδοιπόρος αμαρτίαν ουκ έχει, βλ. λ. [αμαρτία](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας